

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Folkethingsmændene for Holbæk Amts 4de Valgkreds, Viborg Amts 3die, Mariibo Amts 2den m. Fl. af „Udkast til Lov om Forandring i Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855, § 2.“

Krabbe: I det jeg kortelig skal begrunde det Forslag, i hvis Indbringelse jeg her deltagere, skal jeg medtage saa Meget, som jeg antager er fornødent, for at Forslaget kan blive rigtigt opfattet, men paa den anden Side indskrænke mig til det, som jeg antager, at jeg har mine ærede Medforslagsstilleres Bemyndigelse til her at udtale. Der er to Grunde, hvorfor jeg vil tillade mig at bede om et viligt Dre hos de ærede Medlemmer. Den ene Grund er den, at den Mark, hvorpaa nærværende Forslag staaer; saa temmelig har ligget brakt under vore hidtil førte Forhandlinger, saa at, skjøndt det, jeg vil forebringe, ikke indeholder mindste Spor af nye Opfindelser, det dog var muligt, at Et og Andet deri var de ærede Medlemmers Tanke uvant. Den anden Grund er den, at, medens Begrundelsen af politiske Forslag ofte bliver, betragtet væsentligt som en Appel til Venner og et Barsto til Modstandere, saa ligger det i nærværende Forslags Natur, at det ikke kan indeholde en Kalde til Vaaben til forskjellige Sider, men at det kun kan indeholde en Opfordring til Overveielse for Alle. Det Forslag, som vi her have den Ære at indbringe, staaer nemlig ikke i nogen umiddelbar Forbindelse med Forfatningsagen, som har deelt Partierne her i Salen; det tilhører ikke med Nødvendighed noget af de Partistandpunkter, som de forskjellige Sider af Thinget have stillet sig paa. Det nærværende Forslag er i Form som i Indhold og Diemed forskjelligt fra ethvert Forfatningsforslag. Medens et Forfatningsforslag i Formen fremtræder som en Grundlovsbestemmelse, fremtræder nærværende Forslag i Formen som en simpel Lov. Medens et Forfatningsforslag sigter til at hidføre den bedst mulige Ende paa Forfatnings-

striden, sigter dette Forslag til at hidføre den bedst mulige politiske Tilstand, uanset Forfatningsagens Gang og Varighed. — Hvad vi end have været uenige om under den langvarige Forfatningskamp, saa have de Fleste af os dog Alle været enige i at beklage den Splittelse af den lovgivende og navnlig den bevilligende Myndighed, som efter den sørgelige Land-Afstaelse favner enhver naturlig Grund, og som det efter den Svækkelse, Land-Afstaelsen medførte, var dobbelt ønskeligt at kunne høre. Enhver af os havde haabet, at en snarlig Seier af hans Afskuelse i Forfatningsagen hurtig skulde hidføre en Ende paa denne Tilstand. Vi have deri, den Ene som den Anden, skuffet os. Partiernes omtrentlige Ligevægt har forlænget Forfatningskampen, og vi staae nu med den sørgelige Udsigt for Die, at, hvis Sagen skal gaae som hidtil, saa vil den Tilstand, som vi ere enige om at forbynde, bevare endnu i hele 2 Aar, maastee 2 kostbare Aar af Folkets Liv. Nødvendigheden heraf ligger saavel i Rigsraadets som Rigsdagens Forhold. Hvad Rigsdagen angaaer, da er Forholdet jo det, at i indværende Samling, hvor Grundlovsforslaget er forelagt til 1ste Vedtagelse, vil vedtages den saakaldte særlige Finantslov for 1866—67, altsaa et Brudstykke af Rigets Budget. Grundlovsforslaget — hvilken Form det nu maa have faaet — skal derpaa hvile til næste ordenlige Samling og vedtages der. I samme Samling vedtages den særlige Finantslov for 1867—68, altsaa atter kun et Brudstykke. Derpaa opløses Rigsdagen, og inden Grundlovsforslaget er vedtaget paa en ny Rigsdag og endelig stadfæstet, er Brudstykke-Budgettet saaledes fastsat lige til 31te Marts 1868. Hvad Rigsraadet angaaer, da er det jo Reglen, at Bevillingerne der ere toaarige. Rigsraadets Bevillinger udløbe den 31te Marts 1866; hvis Reglen følges, vil Bevilling blive krævet til 1868. Nu er det vel saa, at Kæmpelser heri ere tænkelige, saaledes at Brudstykke-Bevillingen kun varer til 1867; men Muligheden heraf berøer paa et saadant Sammentræf deels af heldige Omstændigheder, deels af Enighed og gjenfærdig Tillid imellem Repræsentationerne og Regeringen, deels endelig af en Smule nærgaaende Grundlovsfortolkning, at man ikke med